

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 272/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Bauer s.r.o., Štúrova 19, Košice, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Úradu inšpekčnej služby, Útvaru inšpekcie, odboru inšpekčnej služby Východ v konaní vedenom pod ČVS: UIS-73/OPOV-2022, postupu Krajskej prokuratúry v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 20Kv 4/24/8800 (pôvodne proti postupu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 161/22/1000) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Úradu inšpekčnej služby, Útvaru inšpekcie, odboru inšpekčnej služby Východ (ďalej len „ÚIS“), postupom krajskej prokuratúry [pôvodne postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP“)] v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal ÚIS a krajskej prokuratúre konať v napadnutom trestnom konaní bez zbytočných prieťahov a zakázať im pokračovať v ďalšom porušovaní jeho práv. Žiada priznanie finančného zadosťučinenia 4 000 eur a náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa ÚIS z 21. novembra 2022 bolo proti sťažovateľovi vznesené obvinenie pre podozrenie zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 Trestného zákona.

3. Prokurátor ÚŠP podal 13. marca 2024 v tejto trestnej veci obžalobu, ktorá však bola uznesením Špecializovaného trestného súdu (ďalej len „ŠTS“) z 12. marca 2024 odmietnutá a vec bola po zrušení ÚŠP vrátená prokurátorovi krajskej prokuratúry pre porušenie práva na obhajobu, pretože sťažovateľovi a jeho obhajcovi neboli predložené úplné spisy vrátane dôkazov v prípravnom konaní, predovšetkým kompletný a v celosti obrazovo-zvukový záznam z doby spáchania skutku, ktorý bol zabezpečený na základe súhlasu sudcu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. augusta 2021 (ďalej len „súhlas sudcu“).

4. Dňa 11. októbra 2024 podal prokurátor krajskej prokuratúry na sťažovateľa v poradí druhú obžalobu pre ten istý skutok. Táto bola uznesením ŠTS z 13. decembra 2024 opätovne odmietnutá z rovnakých dôvodov ako prvá obžaloba a vec bola vrátená prokurátorovi. Sťažnosť krajskej prokuratúry proti tomuto rozhodnutiu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 11. februára 2025 zamietol.

5. Následne bolo so sťažovateľom pred vyšetrovateľom ÚIS opätovne vykonané preštudovanie vyšetrovacieho spisu, avšak opakovane bez toho, aby mu bol obrazovo-zvukový záznam predložený v celosti.

6. Prokurátor krajskej prokuratúry podal 1. septembra 2025 na sťažovateľa v poradí tretiu obžalobu, ktorú ŠTS uznesením zo 16. októbra 2025 odmietol, a to z toho istého dôvodu ako po prvýkrát a druhýkrát, a vec vrátil prokurátorovi. Uznesením z 26. novembra 2025 najvyšší súd zamietol sťažnosť krajskej prokuratúry, v ktorom znova zdôraznil, že po vrátení veci je úlohou prokurátora v prípade opätovného podania obžaloby predložiť súdu úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, ktorých súčasťou musia byť úplné a celistvé obrazovo-zvukové záznamy, ktoré boli získané prostredníctvom informačno-technických prostriedkov na základe súhlasu sudcu, a to za celé obdobie nasadenia predmetných informačno-technických prostriedkov. Ďalej uviedol, že prokurátor sa nesprávne dovoľáva akéhosi vlastného práva z reťaze navzájom na seba nadväzujúcich a priamo vecne spätých dôkazov, ktorými podporuje dôvodnosť trestného stíhania, selektovať výseky zapadajúce do trestného obvinenia, znemožňujúc obvinenému oboznámiť sa s nimi ako s celkom, tým sa oboznámiť s dôkazmi proti nemu a vo výsledku sám vyhodnotiť ich dôkaznú, či už procesnú, alebo vecnú kvalitu, a na tom podklade posúdiť spôsob vlastnej obrany proti takému dôkazu. Takýmto postupom nemôže byť zabezpečená realizácia práva sťažovateľa na obhajobu a v plnej miere naplnená zásada rovnosti zbraní.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ namieta, že v napadnutom trestnom konaní vedenom proti nemu sa porušovatelia – orgány verejnej moci dopúšťajú zbytočných prierahov. Trestné konanie je porušovateľmi takmer štyri roky vedené v rozpore s právom sťažovateľa na obhajobu a spravodlivý proces, čo opakovane konštatoval v trestnej veci ŠTS a najvyšší súd. V trestnej veci sťažovateľa bola už trikrát podaná obžaloba (13. marca 2024, 11. októbra 2024, 1. septembra 2025), avšak všetky tri boli ŠTS odmietnuté a vec bola vrátená do prípravného konania. Porušovatelia konajú nezákonne, v rozpore

s pokynom a právnym názorom ŠTS vysloveným v uzneseniach o odmietnutí žaloby. Sťažovateľ sa tak pričinením porušovateľov dlhodobo nachádza v právnej neistote. Časové úseky, počas ktorých sa trestná vec sťažovateľa nachádzala pred ŠTS a najvyšším súdom, možno bez ďalšieho pričítať na vrub nečinnosti, neefektívnej, nesústreďenej a nezákonnej činnosti porušovateľov.

8. Sťažovateľ uvádza, že nemal podiel na týchto zbytočných prietahoch. Základnou povinnosťou porušovateľov v trestnej veci sťažovateľa bolo a stále je zabezpečiť taký procesný postup, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza takmer 40 (štyridsať) mesiacov v osobitnom, a síce trestnom konaní, ktoré si vyžaduje prioritné rozhodovanie. Teda nie trikrát podať bezvýsledne obžalobu v rozpore s právnym názorom ŠTS a najvyššieho súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému postupu ÚIS:

9. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity, ktorého podstata vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou ústavného súdu uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (m. m. napr. I. ÚS 480/2013, III. ÚS 456/2022, III. ÚS 345/2023, III. ÚS 472/2023). Rovnako by opačný záver znamenal popretie významu podústavného práva pri ochrane základných práv. Podústavné právo vytvára nielen orgány verejnej moci s ich osobitými právomocami, ale aj množstvo hmotnoprávných a procesnoprávných konštrukcií a inštitútov, ktorých súhrn vytvára právne prostriedky na ochranu základných práv. Preto podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Za právny prostriedok podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde pritom nemožno považovať len zákonom upravený procesný opravný prostriedok (m. m. napr. III. ÚS 454/2022, III. ÚS 455/2022, III. ÚS 456/2022, III. ÚS 345/2023, III. ÚS 472/2023).

10. Postup ÚIS ako vyšetrovateľa v trestnej veci sťažovateľa podlieha pri úkonoch podľa Trestného poriadku dozoru prokuratúry tak, ako to vyplýva z § 230 ods. 1 Trestného poriadku. Dozor v prípravnom konaní vykonáva prokurátor nielen z úradnej moci, ale aj na základe osobitného návrhu tak, ako to vyplýva z § 210 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní s tým, že prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť. Preto je v právomoci prokurátora preskúmať akýkoľvek postup vyšetrovateľa v trestnom konaní a vyjadriť sa k tomu, či bol v súlade so zákonom. Sťažovateľ mal v danej veci procesné postavenie obvineného, a preto mu nič nebránilo

v tom, aby sa odstránenia porušenia svojich práv postupom vyšetrovateľa domáhal postupom podľa § 210 Trestného poriadku (porovnaj III. ÚS 455/2022).

11. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou rozhodovacou praxou uzatvára, že sťažovateľ v rozsahu tejto sťažnostnej námietky nevyužil právny prostriedok, ktorý mu v okolnostiach prípadu priznáva účinná právna úprava. Preto je ústavná sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutému postupu ÚIS podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola v predmetnej časti podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení § 55 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

III.2. K namietanému postupu krajskej prokuratúry (pôvodne ÚŠP):

12. Novelou Trestného poriadku účinnou od 15. marca 2024 boli rozšírené oprávnenia subjektov trestného konania (obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby) žiadať o preskúmanie postupu orgánu činného v trestnom konaní v prípravnom konaní nielen vo vzťahu k vyšetrovateľovi, ale aj vo vzťahu k dozorovému prokurátorovi. Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba tak môžu podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku požiadať o preskúmanie postupu prokurátora v prípravnom konaní tak, aby boli odstránené aj iné nedostatky, ktoré môžu spočívať v tom, že prokurátor nevykonal určitý úkon, nerozhodol alebo rozhodol nezákonne. Žiadosť podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku vybavuje prokurátor bezprostredne nadriadenej prokuratúry; ak žiadosť smeruje proti prokurátorovi generálnej prokuratúry, vybavuje ju generálny prokurátor. Príslušný prokurátor žiadosť preskúma a o výsledku upovedomí žiadateľa. Žiadosť podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku tak je právnym prostriedkom nápravy, ktorý je obvinenému v prípravnom konaní bezprostredne a priamo dostupný.

13. Vo vzťahu k napadnutému postupu krajskej prokuratúry mal sťažovateľ k dispozícii účinný prostriedok nápravy priznaný zákonom na ochranu ním označených práv, ktorý v okolnostiach danej veci nevyužil, pretože to v ústavnej sťažnosti netvrdí ani nepreukazuje. O tomto prostriedku nápravy bol oprávnený a povinný rozhodnúť orgán verejnej moci (nadriadený prokurátor), ktorého právomoc predchádza právomoci ústavného súdu. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2026

Peter Molnár
predseda senátu